

odmítnuv návrh Čeňka K-a, a proto nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu tohoto žadatele a změnil napadené usnesení jak shora uvedeno. Bude věcí rekursního soudu, by se zabýval věcně návrhem, který prvý soud zamítl a v tomto směru vzhledem k tomu, co shora bylo uvedeno, o rekursu navrhovatelově rozhodl. Není pravda, že návrh jest bezpředmětný, neboť bylo sice soudu učiněno oznámení o narození dítěte jako nemanželského a dítěti byl zřízen poručník, avšak usnesením poručenského soudu ze dne 11. října 1927 bylo rozhodnuto, že se vedení poručenství nad nezl. Josefem K-em jako nemanželským dítětem končí, poněvadž dítě v matrice jest zapsáno jako manželské a na oduznutí manželského původu mohl by žalobou vystoupiti jen zapsaný otec dítěte Čeněk K. Toto usnesení nebylo Čeňku K-ovi doručeno a tento učinil teprve 27. října 1931 návrh, o kterém nyní se rozhoduje, tedy v době, kdy poručenství nad dítětem se nevede a dítě poručníka nemá.

Čís. 11833.

Při exekuci k vydobytí výživného převažuje zájem vymáhajícího věřitele zájem dlužníkův na tom, by byla exekuce odložena.

Při exekuci k zajištění nároku na výživné nemůže dlužník složením jistoty docílit zrušení zajišťovací exekuce.

(Rozh. ze dne 20. srpna 1932, R I 653/32.)

Podav žalobu o snížení výživného dohodnutého smírem, navrhl dlužník odklad exekuce k vydobytí výživného. Soud prvě stolice odklad povolil, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Jest uvážiti, že jde o výživné, o úhradu životních potřeb vymáhající strany a o možnost její fyzické existence a tudíž o více, než jen o zájem majetkový. Jest proto zájem vymáhající strany na vymožení značné části výživného, na provedení exekuce nepoměrně mocnější, než zájem povinného na tom, by exekuce byla odložena. Nárok vymáhající věřitelky není zajištěn tím, že povinný složil jistotu, ježto záleží v plnění značné části výživného, jež musí býti plněno ihned pravidelně, má-li býti dosaženo jeho účele. Jde o náhradu potřeb, jež nesnesou odklad, jež musí býti ihned ukojeny. Odložení tohoto plnění mohlo by býti spojeno s ohrožením fyzické existence, čímž je převážen zájem povinného, by nepřišel o některé své věci a část svých příjmů. (Srov. čís. 10073 sb. n. s.)

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud rozhodl správně podle stavu věci i zákona a vývody dovolacího rekursu nejsou s to, by vyvrátily správné důvody napadeného usnesení. Jde o exekuci pro výživné a dlužník, podav žalobu o snížení výživného, navrhl odklad exekuce. Jest však přihlížeti nejen k zájmům dlužníkovým, nýbrž i k zájmu vymáhající věřitelky a rozhodnutí je přizpůsobiti tomu, čí zájem jest silnější a zasluhuje větší ochrany. Správně věc posoudil rekursní soud a stačí odkázati na jeho důvody.

Nerozhodné jsou vývody dovolacího rekursu, pokud se odvolávají na okolnosti, jimiž dlužník odůvodňuje žalobu o snížení výživného, neboť, posouditi pravdivost a závažnost těchto okolností, bude věcí soudu procesního, jehož rozhodnutí nelze předbíhati. Rovněž bezvýznamnými jsou vývody stěžovatelovy, pokud brojí proti pravoplatnému usnesení povolujícímu exekuci, neboť není předmětem dovolacího rekursu toto právoplatné usnesení. K námitce stěžovatelově, že neohrožuje existenci strany vymáhající, poněvadž jí poskytuje výživu placením přiměřené částky, jest připomenouti, že podle vlastního udání stěžovatel sice platí vymáhající straně částku, kterou si sám vypočetl a za přiměřenou uznává, totiž 400 pokud se týče 500 Kč měsíčně, že však tato částka nemůže býti uznávána za postačující pro slušnou výživu vymáhající věřitelky. Naproti tomu nárok na slušnou výživu stěžovatelovu není ohrožen, poněvadž z toho, co mu podle jeho vlastního udání zbývá, může s rodinou býti slušně živ, kdežto nárok vymáhající strany na slušnou výživu byl by odkladem exekuce ohrožen. Při exekuci k zajištění nároku na výživné nemůže dlužník složením jistoty docíliti zrušení zajišťovací exekuce (§ 376 č. 2 ex. ř.), poněvadž se podle § 6 (3) zákona ze dne 16. prosince 1930 čis. 4 sb. z. a n. dospělostí jednotlivých dávek přeměňuje zajišťovací exekuce sama sebou v exekuci uhražovací, kdežto při zrušení zajišťovací exekuce byl by oprávněný při splatnosti každé dávky teprve nucen vésti uhražovací exekuci na složenou jistotu, bylo by mu tedy vymáhání nároku stíženo.

Čís. 11834.

Usnesení, jímž rozhodnuto o povolení exekuce na movitosti i o povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti, lze napadati jednotným rekuresem ve lhůtě čtrnáctidenní.

Pro povolení exekuce na základě upomínacího platebního rozkazu jest bez významu, že platební rozkaz nemohl býti doručen solidárnímu spoludlužníku.

(Rozh. ze dne 20. srpna 1932, R II 321/32.)

Upomínací platební rozkaz byl doručen jen Kláře P-ové, nikoliv i solidárnímu dlužníku Martinu P-ovi. Návrh na povolení exekuce na movitosti a vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti proti Kláře P-ové soud první stolice zamítl, maje za to, že platební rozkaz není pravoplatný, ježto nebyl doručen i spoludlužníku Martinu P-ovi. Rekursní soud exekuci povolil. **Důvody:** Platební rozkaz ze dne 7. ledna 1931 byl dne 6. února 1931 doručen povinné Kláře P-ové a nabyl právní moci. Okolnost, že platební rozkaz nemohl býti doručen i spolužalovanému solidárnímu dlužníku Martinu P-ovi, nebyla na závalu, by se platební rozkaz nestal pravoplatný proti dlužnici Kláře P-ové. Tato jako solidární dlužnice jest povinna zaplatiti celek a, vedena-li pro tento celek exekuce jen proti ní a jen na její majetek, musí býti povolena.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.